LA VALQUÍRIA
de Richard Wagner

Enguany es commemora el Bicentenari del naixement de Richard Wagner (22/5/1813). Una de les seves obres més èpiques i conegudes és *La Valquíria*, la segona de les quatre òperes del cicle titulat *L'anell del Nibelung (Der Ring des Nibelungen)*. A *Visions sobre La Valquíria* hi trobem la mirada de setze pintors que reinterpreten les escenes que més els impacten d'aquesta òpera, a partir d'una iniciativa privada de Manel Bertran Mariné.

La Valquíria narra la història de Wotan, pare de tots els déus, qui va engendrar a la terra a dos herois bessons, Siegmund i Sieglinde, per recuperar l'anell de poder que un dia va haver de lliurar com a penyora. Separats per força des de petits, Siegmund retroba Sieglinde casada amb un guerrer, Hunding. Un amor incestuós i sublim fa que tots dos fugin de la casa de Hunding amb una espasa victoriosa que només Siegmund aconsegueix extreure del freixe on va ser clavada.

Fricka, la deesa defensora del matrimoni casada amb Wotan, repudia des del Walhalla l'amor incestuós, i aconsegueix que Wotan decideixi ajudar Hunding, l'espòs humiliat, en el combat contra Siegmund. Wotan li encomana l'ajuda a la valquíria Brünhilde, la seva filla predilecta.

Brünhilde avisa Siegmund que ell morirà en el combat, i que la seva germana Sieglinde i el fill d'ambdós que ella porta al ventre, Siegfried, no l'acompanyaran al Walhalla. Siegmund nega la seva dissort i vol destruir-se juntament amb l'estimada i el fill, i Brünhilde, amb gran compassió, decideix ajudar a Siegmund.

Però tot és en va: finalment Siegmund mor en el combat perquè Wotan li trenca l'espasa victoriosa deixant-lo indefens davant Hunding. Wotan, abatut pel dolor, castiga Brünhilde, qui ha gosat desobeir-lo: estarà adormida damunt d'una roca a l'abast de qualsevol mortal que li vulgui prendre la virginitat. Finalment, la verge accepta el càstig però Wotan, commogut, posa una condició: el somni de Brünhilde es protegirà amb un cercle de foc perquè només un heroi més lliure que el Déu la pugui posseir.

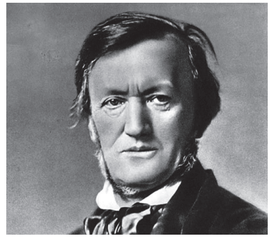

Wagner 1813 2013

www.lavalquiria.com

L'AUDITORI

Ajuntament de Barcelona Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya Departament de Cultura

Lepant 150, 08013 Barcelona

L'Auditori
facebook.com/auditoribarcelona

L'Auditori
@lauditori

L'Auditori
youtube.com/auditoribarcelona

VISIONS SOBRE LA VALQUÍRIA

Homenatge a Richard Wagner

Del 22 de maig al 30 de juny · Foyer Sala 1 Pau Casals

L'AUDITORI

Lepant 150
08013 Barcelona

www.auditori.cat

Ajuntament de Barcelona

Generalitat de Catalunya Departament de Cultura

INTRODUCCIÓ

RAMON GENER

El dimecres 16 de juliol de 1862 va sonar Wagner per primera vegada a Barcelona i el panorama musical català va canviar per sempre. Mai més no seria el mateix.

Des d'aleshores són molts els catalans que s'han afegit a la llista d'il·lustres defensors i impulsors de l'art wagnerià: Felip Pedrell, Joaquim Marsillach, Josep de Letamendi, Anna d'Ax (Nuria Sagnier), Joaquim Pena, Rafel Moragas, Geroni Zanné, Miquel Domènech Espanyol, Alfons Par, Isidre Magriñà, Salvador Dalí, Antoni Tàpies o Joan Brossa entre molts altres. I és que Wagner dóna per molt. Els seus drames musicals són universos infinits que conviden a la reflexió i al gaudi sense repòs. Per això, encara avui dia 22 de maig de 2013, quan ens trobem celebrant el bicentenari del seu naixement, segueixen existint wagnerians. Manel Bertran Mariné és un d'ells, i amb iniciatives com *Visions sobre La Valquíria*, mantenen ben encesa la flama de l'amor i la divulgació del wagnerisme a casa nostra.

Una Valquíria que es va estrenar al nostre país el 25 de gener de 1899 al Liceu. Una nit molt especial, no només per l'esdeveniment que suposava l'estrena d'una de les obres d'art més sublims de la història de la música, sinó també perquè aquella nit el Liceu va fer per primera vegada una de les tantíssimes aportacions de Wagner al món del teatre: apagar els llums durant la representació per ajudar el públic a concentrar-se i gaudir millor de l'espectacle. *Visions sobre La Valquíria* ens proposa precisament això: mitjançant setze interpretacions de l'òpera ens convida a fer quelcom que, estic segur, a Wagner li hagués encantat: gaudir, pensar i sobretot repensar la seva obra.

Ramon Gener és músic, humanista i conductor del programa
"Òpera en texans" al canal 33

PAT ANDREA
(La Haia, 1942)

Va, doncs, fuig corrent seguint l'EST! (Brünnhilde)

Acte tercer, escena primera
Oli sobre tela 70×60 cm

MARIA GIBERT
(Califòrnia, 1965)

Que un foc nupcial cremi per a tu, com mai per cap altra núvia ha cremat! (Wotan)

Acte tercer, escena tercera
Oli sobre tela 70×120 cm

MONTSERRAT CLAUSELLS
(Barcelona, 1960)

Que brilli el seu estel per a l'home més feliç! (Wotan)

Acte tercer, escena tercera
Oli sobre tela 150×150 cm

JORDI GISPERT
(Barcelona, 1957)

Apartada del llinatge dels eterns, trencada està la nostra unió; de la meva vista estàs desterrada (Wotan)

Acte tercer, escena segona
Oli sobre fusta Ø 150 cm

ALBERT GONZALO
(Tarragona, 1954)

El sacre condol de Siegmund (Brünnhilde)

Acte Segon, escena quarta
Tècnica mixta sobre llenç. 97×130 cm

JURI RODKIN
(Ufa, 1960)

Al funest combat, avui m'arrossego angoixada (Brünnhilde)

Acte segon, escena segona
Oli sobre tela 80 × 150 cm

MARCOS PALAZZI
(Barcelona, 1965)

No porto armes: el teu espòs no farà fora un hoste ferit (Siegmund)

Acte primer, escena primera
Oli sobre fusta 130 × 100 cm

VACCARO
(Barcelona, 1946)

Només alliberarà la núvia, un més lliure que jo, el Déu! (Wotan)

Acte tercer, escena tercera
Oli sobre tela 80 × 120 cm

JORGE ZAMBRANO
(Valdivia, Xile, 1971)

He abandonat el que més estimo, matar el que més vull (Wotan)

Acte segon, escena segona
Oli sobre tela 120 × 80 cm

MANOLO SIERRA
(Chiclana, Cadis, 1973)

Atura't, Wälsung! Escolta el que et dic! Que Sieglinde visqui...(Brünnhilde)

Acte segon, escena quarta
Oli sobre tela 105 × 120 cm

DIS BERLIN
(Ciria, Sòria, 1959)

Loge! Loge! Aquí! (Wotan)

Acte tercer, escena tercera
Oli sobre tela 120 × 80 cm

FRAN RECACHA
(Badalona, 1976)

Caigui a trossos l'espasa (Wotan)

Acte segon, escena cinquena
Oli sobre tela 130 × 70 cm

DINO VALLS
(Saragossa, 1959)

Allunyar de tu la teva pròpia meitat (Brünnhilde)

Acte tercer, escena tercera
Oli, pa d'or i pa de plata sobre fusta 130 × 100 cm

CARLES GOMILA
(Menorca, 1978)

Només en mi aquell ull despertà una dolça i enyorada aflicció (Sieglinde)

Acte primer, escena tercera
Oli sobre tela. 195×130cm

JOSÉ LUIS SERZO
(Albacete, 1977)

El pare dels exèrcits t'espera: et comunicarà quina sort ha triat (Fricka)

Acte segon, escena primera
Oli sobre tela 120 × 100 cm

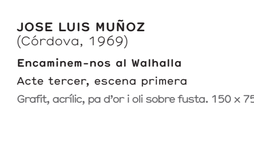

JOSE LUIS MUÑOZ
(Córdova, 1969)

Encaminem-nos al Walhalla
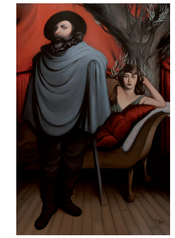
Acte tercer, escena primera
Grafit, acrílic, pa d'or i oli sobre fusta. 150 x 75 cm